

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 6 sierpnia 2014 r.

DOLiS/DEC-773/14/61068,61070,61071

dot.

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 i 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 6 oraz art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana W.S., w przedmiocie przetwarzania jego danych osobowych przez E. S.A., oraz Pana R.N.,

- 1) nakazuję Panu R.N., usunięcie danych osobowych Pana W.S.,**
- 2) w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana W.S. (zwanego dalej Skarżącym), w przedmiocie przetwarzania jego danych osobowych przez E. S.A. (zwaną dalej Spółką), oraz Pana R.N.

W przedmiotowym piśmie Skarżący wskazał, iż cyt.: „W dniu [...] marca [2012 r.] około godziny 18-tej na mój [Skarżącego] numer telefonu [...] zadzwonił Pan R.N. (z numeru [...]), informując mnie [Skarżącego] że jest pracownikiem E. Poinformował mnie [Skarżącego], że od »znanomego znajomego« posiada informację, iż w mojej [Skarżącego] rodzinie był wypadek za który ubiegałem się [Skarżący] o odszkodowanie i On reprezentując Firmę E. oferuje pomoc w walce o świadczenia. Poprosiłem [Skarżący] firmę E. o wyjaśnienie skąd mają moje [Skarżącego] dane, skąd mają moją [Skarżącego] zgodę na ich przetwarzanie i niestety odpowiedzi na te pytania nie otrzymałem. (...) W związku z powyższym proszę [Skarżący] o zbadanie zaistniałej sytuacji i podjęcia działań przewidzianych w ustawie o ochronie danych osobowych”.

W toku przeprowadzonego postępowania Generalny Inspektor odebrał od Spółki wyjaśnienia, z których wynika, iż Spółka nie przetwarza danych osobowych Skarżącego, poza danymi związanymi z prowadzonym przeciwko Spółce postępowaniem przed Generalnym Inspektorem. Ponadto, jak wskazała Spółka, Pan R.N. nie jest jej pracownikiem, lecz zawarł ze Spółką umowę agencyjną. Jak podkreśliła Spółka cyt.: „Istotą umowy agencyjnej (...) jest odrębność organizacyjna i prawna od dającego zlecenie

przedsiębiorcy. Jeśli faktycznie doszło do próby kontaktu ze strony agenta to ten podmiot jest administratorem danych osobowych i na nim spoczywają obowiązki nałożone przez ustawę o ochronie danych osobowych (...).”

R.N. w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wskazał, iż dane osobowe Skarżącego pozyskał z Internetu, gdyż są one powszechnie dostępną informacją. R.N. do swoich wyjaśnień dołączył zrzuty ekranu ze stron internetowych [...], [...] oraz [...]. Ponadto R.N. podkreślił, iż cyt.: „(...) nie pozyskałem [R.N.] tych informacji w celu ich przetwarzania, a służyły one wyłącznie do jednorazowego skontaktowania się z tą osobą. W momencie, kiedy nie wyraziła ona zgody i ochoty na jakąkolwiek zabronowaną współpracę zaniechałem [R.N.] kontaktowania się z tą osobą. Informacji o osobie i jej nr telefonu komórkowego nie przechowuję [R.N.] w żadnych zbiorach danych, ani nie posługuję się [Pan R.N.] nimi w swojej działalności. Kontakt z tą osobą miał charakter incydentalny i nigdy nie był kontynuowany”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ad. 1)

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, pod pojęciem administratora danych rozumie się organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych.

Wobec powyższego mylnie jest stanowisko Pana R.N. jakoby nie przetwarzał on danych osobowych Skarżącego. Zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy przez przetwarzanie danych osobowych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak, zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie.

Z chwilą pozyskania przez R.N. danych osobowych Skarżącego, w tym konkretnym przypadku jego imienia, nazwiska i numeru telefonu wraz z próbą kontaktu telefonicznego ze Skarżącym rozpoczął się proces przetwarzania jego danych osobowych. R.N., jako agent Spółki, stał się zatem ich administratorem, a więc adresatem obowiązków nałożonych na administratorów danych ustawą o ochronie danych osobowych.

Odnosząc się zaś do kwestii legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Pana R.N. wskazać należy na treść art. 23 ust. 1 ustawy. W świetle przepisów ustawy o ochronie danych osobowych o legalności przetwarzania danych osobowych można mówić wówczas, gdy zachodzi jedna z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Zgodnie z jego treścią przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra

publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W ustalonym stanie faktycznym sprawy bezsporne jest, że Skarżący nie wyraża zgody na przetwarzanie jego danych osobowych we wskazany w skardze sposób. W myśl art. 7 pkt 5 ustawy przez zgodę osoby, której dane dotyczą - rozumie się oświadczenie woli, którego treścią jest zgoda na przetwarzanie danych osobowych tego, kto składa oświadczenie; zgoda nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści; zgoda może być odwołana w każdym czasie.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że brak jest podstaw do przetwarzania przez Pana R.N. danych osobowych Skarżącego. Wobec powyższego zasadne jest skorzystanie przez Generalnego Inspektora z uprawnienia określonego w art. 18 ust. 1 pkt 6 ustawy i nakazanie Panu R.N., w drodze decyzji administracyjnej, przywrócenia w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącego stanu zgodnego z prawem poprzez ich usunięcie.

Ad. 2)

Poczynione w toku niniejszego postępowania ustalenia wskazują, iż Spółka nie przetwarza ani nie przetwarzała danych osobowych Skarżącego. Spółka zawarła z R.N. umowę agencyjną, której podstawą jest odrębność organizacyjna i prawna od dającego zlecenie, tj. od Spółki. Jednocześnie w sytuacji, gdy agent Spółki nie zawarł w jej imieniu umowy ze Skarżącym, Spółka nie pozyskała danych osobowych Skarżącego.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Analiza przepisu art. 105 § 1 Kpa wskazuje, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2000, s. 428).

Ponownie wskazać należy, iż postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). W sytuacji, gdy dane osobowe Skarżącego nie są przetwarzane, badanie

legalności takiego procesu, w kontekście ustalenia ewentualnego zaistnienia przesłanek dla sformułowania nakazu o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, byłoby oczywiście bezprzedmiotowe.

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

Zatem zaakcentować należy, iż w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor ustalił, iż dane osobowe Skarżącego nie są przetwarzane przez Spółkę w zakwestionowany w treści skargi sposób, bowiem Pan R.N. nie przekazał Spółce danych osobowych Skarżącego.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).